

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	254-01-60
Дата	02 / 09 2019г.

16.18
9

ДО
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Уважаема г-жо Председател,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме Законопроект за допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс.

Молим законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

Вносител:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

за допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс

(обн. ДВ. бр. 86 от 28 октомври 2005г., изм. ДВ. бр. 46 и 109 от 2007 г., изм. ДВ. бр. 69 и 109 от 2008 г., изм. ДВ. бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., изм. ДВ. бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., ... доп. ДВ. бр.16 от 2019 г.)

Параграф единствен. В Глава двадесет и седма се създава чл. 369а:

„Основания, при които не се допуска съкратено съдебно следствие

Чл. 369а. Съкратено съдебно следствие в случаите по чл. 371, т. 2 не се допуска при умишлено причиняване на смърт или тежка телесна повреда.“

Вносител:

МОТИВИ

към Законопроекта за допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс

Няколко поред ужасяващи престъпления, довели до смърт, отново направиха актуален дебатът за приложното поле на съкратеното съдебно следствие по НПК.

Тази процедура беше въведена през 2006 г. в опит да се осигури бързина при разглеждането на наказателните дела и да се разтовари системата на наказателното правораздаване. Целта е да се осигури ускоряване на процеса и приключването му в разумни срокове в съответствие с изискванията на чл. 6, ал. 1 от ЕКПЧ. Бързият процес е важен и за пострадалите, които очакват справедлива присъда.

Възможността обаче съкратеното съдебно следствие да се прилага за всички престъпления още през 2006 г. породя социално напрежение и провокира професионален дебат. Голяма част от хората, включително практикуващи юристи смятат за неприемливо и неоправдано автоматичното налагане на по-леки наказания, независимо от тежестта на извършеното престъпление, само поради това, че подсъдимият е признал фактите по обвинението. Налага се усещането, широко споделено и възприемано, че извършителят не получава справедливо наказание, съответстващо на тежестта на извършеното от него престъпно деяние.

Тези обществени нагласи бяха и в основата на направената през 2009 г. промяна в Наказателно-процесуалния кодекс, с която от обхвата на съкратеното съдебно следствие се изключиха определен кръг посегателства - умишленото причиняване на смърт или тежка телесна повреда, както и тези, извършени в пияно състояние. Това проличава и от дискусиите при обсъжданията и приемането на закона от 40-то Народно събрание. За съжаление само няколко месеца по-късно тези ограничения са отменени във връзка с нова редакция на чл. 58а от Наказателния кодекс. И днес сме длъжни да констатираме, че неограниченото прилагане на съкратеното съдебно следствие, съчетано с автоматичното налагане на по-леко наказание, съгласно чл. 58а от НК, води в някои случаи до нарушаване на принципа на съответствие на престъпление и наказание, а от там и възпрепятства постигането на целите на наказателното правораздаване.

Съкратеното съдебно следствие има своето място в наказателния процес и не следва да се отрича напълно съществуването му. Въпросът е да се намери балансът между правото на справедлив процес в разумен срок и справедливостта при наказването. Предложената редакция на чл. 369а постига този баланс.

Не може и не трябва налагането на справедливо наказание, особено в случаите на изключително тежки по своите последици деяния, да се жертва заради бързината и ефективността на процеса.

Именно поради това предложеният нов текст на чл. 369а от НПК ограничава прилагането на съкратеното съдебно следствие в два случая - умишлено причинени смърт и тежка телесна повреда. Ограничението ще важи само за едната хипотеза на тази процедура - когато подсъдимият е признал фактите по обвинението и се е съгласил да не се събират доказателства по тях, доколкото само при нея като последица се явява автоматичното налагане на по-леко наказание, предвидено в чл. 58а от Наказателния кодекс.

Вносител: